

Sygnatura akt III AUz 2/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Izabela Halik

Sędziowie: SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans

del. SSO Renata Pohl /spr./

Protokolant: **st. sekr. sądowy Beata Tonak**

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia K. K. (1)

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 29 listopada 2016 r. sygn. akt IV U 2763/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

del. SSO Renata Pohl	SSA Izabela Halik	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans
----------------------	-------------------	--------------------------------

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 29 listopada 2016 r. sygn. akt IV U 2763/16 Sąd Okręgowy w Zielonej Górze

- wniosek K. K. (1) o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego przekazał do rozpoznania organowi rentowemu jako nowe żądanie;
- postępowanie w sprawie umorzył.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji wskazał, co następuje:

K. K. (1) złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w dniu 13.08.2013r., przesłany przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową.

Organ rentowy decyzją z 6.08.2015 r. odmówił jemu przyznania prawa do renty z uwagi na brak dokumentacji medycznej oraz brak udokumentowanego stażu uprawniającego do przyznania renty. Od tej decyzji K. K. (1) złożył odwołanie do Sądu Okręgowego w Opolu, który postanowieniem z dnia 5.11.2015 r. przekazał sprawę według właściwości do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze w dniu 6.06.2016 r. K. K. (1) podniósł, że organ rentowy w sposób nieprawidłowy przyjął wysokość jego stażu ubezpieczeniowego oraz, że spełnia wszystkie warunki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., po wypełnieniu zarządzeń Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, zmienił swoje stanowisko i ustalił, że staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy w spornym okresie wynosi 8 lat i 1 miesiąc i w związku z tym przekazał sprawę do Wydziału (...) w Z., gdzie orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 22.07.2016 r. ustalono, że wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy od dnia zawału, tj. od 21.05.2013 r. do 31.07.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Wydział (...) decyzją z dnia 1.09.2016 r. przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, tj. od 18.11.2014r. do dnia 31.07.2018 r.

Sąd I instancji wskazał, że .bezsporne jest, że na etapie postępowania przed organem rentowym, ubiegając się o rentę z tytułu niezdolności do pracy, K. K. (1) nie składał wniosku o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 1.09.2016 r. w całości zaspokoił żądanie ubezpieczonego w zakresie jego wniosku o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i dlatego postępowanie dotyczące odwołania od decyzji odmawiającej przyznania prawa do renty z dnia 10.09.2015 r. należało umorzyć na podstawie art. 477¹³ § 1 i 2 kpc.

W piśmie z dnia 29.09.2016 r. skierowanym do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze K. k. złożył wniosek o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego, nazywając swoje pismo odwołaniem od decyzji organu rentowego z dnia 1.09.2016 r. Z przedłożonych akt rentowych i orzeczniczych wynika, że jest to pierwszorazowy wniosek.

Wezwany przez Sąd w dniu 16.11.2016r. do przedłożenia dowodu, że składał wniosek o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego przed dniem 29.09.2016 r., wnioskodawca nie nadesłał takiego wniosku.

Skoro w odwołaniu od decyzji wnioskodawca zgłosił nowe żądanie dotyczące przyznania mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego, Sąd zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 kpc przekazał nowe żądanie do rozpoznania organowi rentowemu, umarzając postępowanie w sprawie.

Zażalenie na powyższe postanowienie w całości złożył dowołuujący K. K. (1), który wniósł o uchylenie postanowienia Sądu Okręgowego oraz o powołanie biegłego celem ustalenia czy spełnia wymogi aby otrzymać dodatek pielęgnacyjny. Skarżący zarzucił nieuwzględnienie argumentów i wniosków kierowanych przez niego oraz jawną stronniczość na korzyść ZUS. Odwołujący argumentował, iż był przekonany, że całkowita niezdolność do pracy to odpowiednik „pierwszej grupy”, dlatego w sprzeczności nie wnosił osobno o dodatek pielęgnacyjny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 477¹⁰ § 2 kpc jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu. Jeżeli zatem po wniesieniu odwołania od decyzji w sprawie z zakresu ubezpieczenia społecznego zostanie zgłoszone nowe żądanie, to sąd nie może go rozpoznać i zobowiązany jest przekazać to żądanie do rozpoznania organowi rentowemu (art. 477¹⁰ § 2 KPC) (zob. wyr. SN z 25.5.1999 r., II UKN 622/98, publ. Legalis).

Sąd w postępowaniu odwoławczym nie może bowiem rozstrzygać - niejako z pominięciem organu rentowego - w zakresie żądań zgłoszonych dopiero na etapie postępowania odwoławczego (sądowego). W pierwszej kolejności żądanie takie musi zostać zgłoszone organowi rentowemu, który w zakresie tego żądania wydaje decyzję i dopiero od takiej decyzji ubezpieczonemu służyć może odwołanie do sądu ubezpieczeń społecznych. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 2015-11-04, publ. Legalis)

Analiza dokumentów zawartych w aktach organu rentowego prowadzi do wniosku, że odwołujący na etapie postępowania przed organem rentowym ubiegał się o rentę z tytułu niezdolności, nie składał wniosku o przyznanie dodatku pielęgnacyjnego, czy jakiegokolwiek wniosku, który należałoby zinterpretować jako wniosek o przyznanie dodatku pielęgnacyjnego (np. wniosek o przyznanie renty inwalidzkiej I grupy). Nawet w sprzeczności od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 4.07.2016 r. ustalającego, że jest całkowicie niezdolny do pracy wnosił tylko zastrzeżenia co do daty początkowej powstania niezdolności do pracy.

Wnioskodawca dopiero w odwołaniu z dnia 29.09.2016 r. skierowanym do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze złożył wniosek o przyznanie jemu prawa do dodatku pielęgnacyjnego, nazywając swoje pismo odwołaniem od decyzji organu rentowego z dnia 1.09.2016 r. Wniosek ten został zarejestrowany pod sygnaturą akt IV 2860/16 Sądu Okręgowego w Zielonej Górze. Z przedłożonych akt rentowych i orzeczniczych wynika, że jest to pierwszorazowy wniosek. Zarządzeniem z dnia 29.11.2016 r. sprawę IV U 2860/16 połączono ze sprawą IV U 2763/16 i zarządzono prowadzić ją łącznie pod sygnaturą IV 2763/16.

Wezwany przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w dniu 16.11.2016r. do przedłożenia dowodu, że składał wniosek o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego przed 29.09.2016r. wnioskodawca nie nadesłał tego wniosku. Skoro w odwołaniu od decyzji wnioskodawca zgłosił nowe żądanie dotyczące przyznania prawa do dodatku pielęgnacyjnego Sąd I instancji prawidłowo zgodnie z art. 477¹⁰ § 2 kpc przekazał nowe żądanie do rozpoznania organowi rentowemu.

Zważyć także należy, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 01.09.2016r. w całości zaspokoił żądanie odwołującego w zakresie jego wniosku o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i dlatego postępowanie dotyczące odwołania do Sądu od decyzji organu rentowego odmawiającej przyznania prawa do renty z dnia 10.09.2015 r. należało umorzyć na podstawie art. 477¹³ § 1 i 2 kpc. Zgodnie z § 1 tego przepisu zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji lub orzeczenia nie ma wpływu na bieg sprawy. W myśl § 2 tego przepisu postanowienie sądu o umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym. W sytuacji zatem gdy organ rentowy uwzględni żądanie strony, należy uznać, że postępowanie sądowe staje się w stosownym zakresie zbędne, toteż nie ma przesłanek do jego dalszego prowadzenia w tej części, której dotyczy pozytywna dla strony decyzja.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, wobec czego podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

del. SSO Renata Pohl	SSA Izabela Halik	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans
----------------------	-------------------	--------------------------------